

ТРИ ХУБАВИ ДУМИ

Имаше три момиченца – три сестрички. Те винаги бяха заедно и не се разделяха.

Дойде пролетта. Трите момиченца изтичаха на поляната.

Не видяха кога на небето се появиха тъмни облаци. Задуха студен вятър. Закапаха едри капки. Момиченцата побягнаха уплашени.

Но изведнъж в тревата пред тях израсна голяма гъба. Под нея стоеше старец със зелена брада.

– Пусни ни под твоя чадър, дядо – замолиха се момиченцата. – Дъждът ще ни намокри. Много ти се молим!

Старецът се усмихна: „Тези деца са научили много хубава дума. Те казват „моля“. Ще ги пусна“.

Трите сестрички се сгушиха под гъбата.

– Благодаря, дядо! – казаха те.

Старецът пак се усмихна: „Я виж, те знаят още една хубава дума – „благодаря“. И попита:

– А вие, момиченца, не се ли досетихте кой съм аз? Аз съм Дядко Зеленобрадко, пазачът на гъбите.

– Не се досетихме, дядко. Извинявай!

„Ето и третата хубава дума – „извинявай“ – старецът ги погледна мило

Скоро дъждът спря. Слънцето грейна
като златно глухарче.

Сестричките изскочиха изпод гъбата.

– Ох, дядо! Ако не беше ни помогнал,
целите щяхме да се намокрим!

– Така е. Но вие знаете три хубави думи:
„моля“, „благодаря“ и „извинявай“ – рече
старецът, – и сами си помогнахте.

По Тая Касабова

1. През кой сезон момиченцата изтичали на полянката? - _____

2. Кой е стоял на полянката под гъбата? - _____

3. Коя е първата „хубава“ дума, която са използвали момиченцата? - _____

4. Как се казва дядото? - _____

5. Свържи думите от приказката.

тъмни

глухарче

зелена

облаци

студен

брада

златно

вятър

